

Tudi psi se pogovarjajo

Pravimo, da je pes človekov najboljši prijatelj. Zato, da smo lahko tudi mi najboljši prijatelji psom, se jih moramo naučiti razumeti.

Ljudje se sporazumevamo predvsem z besedami. Tudi od živali pogosto pričakujemo, da bodo razumele naš jezik. Vendar psi našega jezika ne razumejo, če jih tega ne naučimo. Besede »pridi«, »prinesi«, »počakaj«, »ne«, »fuj to« in podobno psu same po sebi nič ne pomenijo. Kako psa naučiti pomen različnih besed, izveš v pasji šoli.

Psi pa zelo dobro razumejo telesno govorico. To je tisti neslišni »jezik«, na katerega po navadi nismo zelo pozorni. Psi se namreč sporazumevajo predvsem s telesom in z

različnimi izrazi na obrazu. Med pasjo telesno govorico spadajo na primer mahanje z repom, gibanje ušes, mežikanje, oblizovanje, zehanje, kazanje zob in številni drugi znaki, ki jim pravimo miritveni signali. Z njimi poskušajo pomiriti sebe in svojo okolico. Uporabljajo jih, kadar se ne počutijo prijetno ali želijo biti vljudni.

Telesno govorico pa uporabljamo tudi ljudje. Ko nam je nerodno, pogledamo v tla. Ko nam je neprijetno, se umaknemo. Če se ustrašimo, široko odpremo oči. Vse to je telesna govorica, ki jo psi dobro razumejo.

Med ljudmi in psi lahko hitro pride do nesporazuma, saj ljudje slabo razumemo pasjo govorico. Razlikujejo se tudi pravila obnašanja v pasjem in človeškem svetu.

Pasji bonton je drugačen od človeškega

Ko imamo ljudi nekoga radi, ga objamemo. Psi pa objemanja ne marajo. Če jih objamemo, jim lahko postane zelo neprijetno. Kazati začnejo miritvene signale: oblizujejo se, zehajo, ušesa stisnejo ob glavo, mežikajo, umikajo glavo ... Z vsem tem nam skušajo sporočiti, da se ne počutijo prijetno in naj jih, prosim, nehamo objemati. Če te prošnje ne upoštevamo, nas opozorijo s kazanjem zob ali renčanjem. Če se še vedno ne umaknemo, nas lahko ugriznejo.

Ne pozabi: Psi ne marajo objemanja. Če želiš svojemu psu pokazati, da ga imaš rad, ga pelji na sprehod, se z njim igraj ali mu daj približek. Objemanje naj bo namenjeno samo ljudem.

Druga velika razlika med psi in ljudmi je pogled v oči. Ljudje si med pogovorom gledamo v oči. Če v oči pogledaš psa, pa je to zanj zelo neprijetno. Zato pogosto vidiš, da pes obrne glavo stran, se oblizne, zapre oči ali zazeha. S tem ti sporoča svoje nelagodje.

Kako se pravilno približati psu?

Če želiš psa pobožati, moraš za dovoljenje vedno najprej vprašati njegovega lastnika. Zelo pomembno pa je tudi, da za dovoljenje vprašaš psa. To narediš »po pasje«: postaviš se tako, da se z bokom obrneš proti psu. Če je pes majhen, počepneš ali se usedeš na tla, če je velik, pa stojiš. Roke

FOTOGRAFIJE: SHUTTERSTOCK

imej sproščene ob sebi. Vedno počakaj, da se pes približa tebi. Če se bo želel družiti s teboj, bo prišel k tebi, lahko bo mahal z repom. Ko te povoha, ga lahko nežno pobožaš po prsih in po hrbtu.

Psi zelo dobro vohajo in nas zavohajo že z velike razdalje. Mit, da morajo povohati našo roko, da bi nas spoznali, ne drži. Če psu pred smrček pomolimo roko, se lahko ustraši in celo ugrizne!

Kaj pa, če se psom bojiš?

Včasih pa ljudje ne želimo pasje družbe. Morda se psa bojimo, ker laja, skače ali se zaganja proti nam. S svojo telesno govorico mu sporočimo, da ne želimo njegove družbe:

- Bodi čisto pri miru. Če tečeš, mahaš z rokami ali se kako drugače premikaš, te bo pes začel loviti.
- Bodi čisto tiho. Kričanje ali pogovarjanje bo psa le še bolj vznemirilo.
- Roke posrabi k sebi. Prekrižaj jih na ramenih ali trebuhu.
- Zamiži. Ne pozabi – pogled v oči je za psa lahko grozeč. Z mižanjem pa psu sporočaš, da mu ne želiš nič hudega.
- Mirno počakaj, da pes odide ali da ti na pomoč priskočijo odrasli.

Če boš čisto miren, boš za psa hitro postal nezanimiv in te bo pustil pri miru.

Ne pozabi: psa med jedjo in spanjem pusti pri miru. Nikoli se ne približuj psu, ki je privezan, saj se ti ne more umakniti in se te lahko zelo ustraši.